

Mediji i informiranje

Sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 11/19
U Luxembourgju 7. veljače 2019.

Presuda u predmetu C-322/17
Eugen Bogatu/Minister for Social Protection

U skladu s pravom Unije, kako bi osoba ostvarila pravo na obiteljska davanja u državi članici za svoju djecu koja borave u drugoj državi članici, nije potrebno da ona u prvonavedenoj državi obavlja djelatnost u svojstvu zaposlene osobe

Usto, to pravo na obiteljska davanja nije uvjetovano prethodnim primanjem doprinosnog davanja podnositelja zahtjeva

Eugen Bogatu, rumunjski državljanin koji od 2003. boravi u Irskoj, u siječnju 2009. podnio je irskim tijelima zahtjev za obiteljska davanja za svoje dvoje djece koja borave u Rumunjskoj.

E. Bogatu obavljao je u Irskoj djelatnost u svojstvu zaposlene osobe između 2003. i 2009. Nakon što je 2009. izgubio posao, primao je doprinosno davanje za nezaposlenost (2009. – 2010.), zatim nedoprinosno davanje za nezaposlenost (travanj 2010. – siječanj 2013.) i, naposljetku, davanje za slučaj bolesti (2013. – 2015.).

Irska tijela priopćila su E. Bogatuu da su odlučila prihvatiti njegov zahtjev za obiteljska davanja, osim u dijelu koji se odnosi na razdoblje od travnja 2010. do siječnja 2013. Razlog odbijanja bio je taj što podnositelj zahtjeva, prema njihovu mišljenju, tijekom tog razdoblja nije ispunjavao nijedan uvjet za ostvarenje prava na obiteljska davanja za svoju djecu koja borave u Rumunjskoj s obzirom na to da nije obavljao djelatnost u svojstvu zaposlene osobe u Irskoj niti je ondje primao doprinosno davanje. E. Bogatu pobijao je tu odluku navodeći da su irska tijela prilikom njezina donošenja pogrešno protumačila pravo Unije.

High Court (Visoki sud, Irska), pred kojim je pokrenut taj postupak, pita Sud treba li Uredbu o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti¹ tumačiti na način da je, kako bi osoba ostvarila pravo na obiteljska davanja u državi članici u kojoj boravi, dok njezina djeca borave u drugoj državi članici, potrebno da ona u prvonavedenoj državi obavlja djelatnost u svojstvu zaposlene osobe ili da joj ta država članica isplaćuje novčano davanje zbog takve djelatnosti ili kao posljedicu takve djelatnosti.

U svojoj današnjoj presudi Sud je, kao prvo, utvrdio da je Uredbom propisano da osoba ima pravo na obiteljska davanja, u skladu sa zakonodavstvom nadležne države članice, uključujući i davanja za članove svoje obitelji koji borave u drugoj državi članici kao da borave u prvoj državi članici. Uredbom se stoga za ostvarenje prava na obiteljska davanja ne zahtijeva poseban status te osobe pa slijedom toga ni status zaposlene osobe.

Usto, Sud je istaknuo da iz konteksta i cilja Uredbe proizlazi da postoji više osnova za dodjelu obiteljskih davanja za djecu koja borave u drugoj državi članici, a ne samo obavljanje djelatnosti u svojstvu zaposlene osobe.

Naposljetku, Sud je istaknuo da je Uredba plod zakonodavnog razvoja koji se očituje, osobito, u volji zakonodavca Unije da pravo na obiteljska davanja više ne bude predviđeno samo za zaposlene osobe, nego da se proširi i na druge kategorije osoba.

¹ Uredba (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (SL 2004., L 166, str. 1.)(SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 264.)

Kao drugo, Sud je utvrdio da, u skladu s Uredbom, pravo na obiteljska davanja za djecu koja borave u drugoj državi članici nije uvjetovano time da podnositelj zahtjeva prima novčana davanja zbog ili kao posljedicu djelatnosti u svojstvu zaposlene osobe.

Sud je stoga zaključio da, **kako bi osoba ostvarila pravo na obiteljska davanja u nadležnoj državi članici za svoju djecu koja borave u drugoj državi članici, nije potrebno ni da ona obavlja djelatnost u svojstvu zaposlene osobe u prvonavedenoj državi članici ni da od te države prima novčano davanje zbog takve djelatnosti ili kao posljedicu takve djelatnosti.**

NAPOMENA: Prethodni postupak omogućuje sudovima država članica da u okviru postupka koji se pred njima vodi upute Sudu pitanja o tumačenju prava Unije ili o valjanosti nekog akta Unije. Sud ne rješava spor pred nacionalnim sudom. Na nacionalnom je sudu da predmet riješi u skladu s odlukom Suda. Ta odluka jednako obvezuje i druge nacionalne sudove pred kojima bi se moglo postaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293